

Publicerad 2010-06-14 19:59 av Karl-Bo Lundstedt

orkar du inte läsa allt nu, så skriv ut det, läs det i kväll, eller någon annan dag..det handlar om ditt liv.... kb

Att se längre med hjärtat

Springer du fortfarande och gömmer dig, när du hör Hans röst i din inre trädgård, ditt hemliga rum, hjärtats paradis. Samlar du fortfarande ihop en massa löv av osanningar för att dölja din skam när du känner Hans närvaro och Hans andes bris. Det är dax nu min vän, att låta löven falla av det är dax nu min vän att sluta vara en slav våga se längre, bortom den mörka såriga horisonten på denna vår trasiga värld. Våga höra mer, över detta brus från en värld som som blivit döv för kärleken när den kallar.

Shhhhhh!!!

Nu kommer Han, låt löven falla, våga svara när Han ropar ditt namn. Vänd dig om. Han ser dig som du är, men ursäktar inte allt du gjort fel, men Han förlåter. Han gör ingen skillnad på människor. Men Han gör om människor, det är skillnaden. Vem har du mest förtroende för, en människa som tror den är en gud. Eller en Gud som blev människa. På samma villkor som oss. Vi tror alla att vi har det värst, svårast, upplevt mest hemskheter därför skulle vi ha rätt att förneka Gud. Hör, lyssna! Han föddes utanför äktenskapet. Direkt efter sin födelse fick hela familjen fly sitt land för hans liv stod på spel. De levde i landflykt i flera år. Inte ens efter hemkomsten var han säker.

Som vuxen utsattes han för alla slags provningar som vi kan göra under en hel livstid. Han bad dem, sina vänner, de tolv en gång att vara vaken med Honom, för Han hade en sån ångest så svetten blev till blod. Men deras empati somnade med dem. Sen blev Han förrådd av en av sina närmaste vänner, förnekad av en annan. De andra utav de tolv Han utvalt sprang och gömde sig, precis som vi gör när vi hör hur Han kallar på oss. Han blev sen torterad, bespottad, oskyldigt dömd. Kastad in i fängelse, en brottsling släpptes i stället för Honom. Sen fick Han släpa sitt eget kors upp för backen till kullen där Han skulle bli korsfäst tillsammans med två rövare.

Blodig sönder piskad. Blev Han till sist upp-spikad. Mellan två banditer. Tänk att du skulle få lida för vad någon annan gjort, och kanske har du det. Det finns många som gjort och gör det. Dock ingen av oss, inte en enda kan säga att vi är helt felfria utan synd, inte en enda, trots vad vi upplevt och upplever. Men här fanns det en man, se människan Jesus från Nasaret. Fullvärdig människa, helt och fullt Gud. Men allt detta med "Gudason" hade han lagt ner, han var som en kung som frånsagt sig kronan för att vara en vanlig människa, liknelsen haltar, men dock. Han var felfri, syndfri, och visst är det stort att Han som många kristna och Bibeln säger och påpekar att det var för dig och mig Han led och det är sant oxå. Men det var INTE därför Han i första hand hängde där. Nej, det var pga av skammen, synden, det som varenda människa på jorden, sedan tidernas begynnelse och tidens slut gjort, tänkt, handlat mot sin nästa och mot sig själv och framför allt mot Gud. Det var vår synd och skam Han bar. Varför tror du att Han ropade, "min Gud, min

Gud, varför har Du övergett mig?" Därför att Han, Fadern hade gjort det.

Ibland kan vi känna av en annan människas synd. Vi drar oss naturligt undan människor som vi vet gjort hemska saker. Vi låter inte våra barn sätta sig i knät på kända pedofiler, vi låter inte värsta tjuvarna ta hand om vårt hem när vi åker på semester, vi behöver alltså bara gå till oss själva, för att känna en promille av det Fadern kände. MEN, men, men, detta var Hans egen son?? Hur kunde Han vända honom ryggen? Hade Jesus blivit lurad att komma till jorden, födas om en människa, bara för att det skulle sluta så här? Var fanns alla de änglar nu som visade sig när han föddes, vem tröstade Maria hans mor nu, när han som skulle bli världens frälsare hängde där, lidande, och när de såg på honom så kände de inte igen honom. Varför? Jo, vi vet hur vi kan grina illa när vi slår oss, eller blir arga mm. Men här var det en man i vars kropp alla, synder, och syndares straff härjade. Kan du se hur han förvrids, hur han lider? Jesus valde själv sig själv att offras i människans ställe. Han visste vad som väntades, redan innan han lät sig födas som människa, men han visste INTE hur det skulle bli, kännas upplevas, han var en i Gudomen, men valde att födas som människa. Under samma förutsättningar som vi. Men han var Gud, Gudason. Ungefär som om vi hade en hundra miljarder på banken men valde att leva med fattiga för att verkligen känna hur de känner leva som de lever, för att sedan ge bort allt vi äger till dem. Gud, Fadern, visste att detta skulle hända, Han visste oxå att precis som tidigare när människan först hade syndat, så skulle Han inte kunna ha gemenskap med synden. Ljus och mörker går inte ihop. tror du inte att Han Fadern önskade att Han hängde där i stället? Precis som vi när våra barn lider?? Tänk hur många föräldrar som önskat när deras barn legat och tynat bort i cancer eller någon annan hemsk sjukdom, plågat deras allra käraste, vem som helst av dessa föräldrar och de hade gjort allt för att kunna byta med sitt barn. Så kände Fadern det nu oxå, dock med en skillnad, Hans son hade gjorts ohelig, syndig, allt för att "människan" som De skapat till sin avbild åter skulle få full kontakt med det himmelska igen. Åter bli barn av evigheten. Ja, Fadern, vände sig bort, men INTE bara det om kan säga "bara" om detta stora. Nej, Han lät oxå all sin vrede över alla hemskheter, synder av alla sorter, lögn, mord våldtäkter, otrohet, mördande, tjuveri, tortyr, ja du kan själv göra listan hur lång som helst genom att bara se dig om i världen, eller hur? Och visst vill du straffa, de som mördar, våldtar, viss blir du oxå arg, förbaskad, vred. " Såna borde låsas in och nyckeln kastas bort, snörp den mannen, FINNS DET INGEN RÄTTVISA" ropar vi i kör.

Jo, den fredagen, den långa fredagen, skippades rättvisa. Domaren lät advokaten ta straffet för brottslingen "människan". Åklagaren den onde trodde att han nu lyckats, Gudasonen DÖD!! Han hade misslyckats med att fresta honom, men detta var ju över ALL förväntan. Men skrattar bäst som skrattar sist. Innan Han dog så utropade han, "det är fullbordat", nu var det klart, nu kom döden som en befrielse, synden, syndaren, straffet, skammen och Faderns vrede över allt detta var över, det oskyldiga offret, överlämnade sin ande i Faderns händer. Sen gav Han upp andan. Men ALLT detta skulle vara till ingen nytta om inte det som hände sedan hände. Du förstår, när Jesus dog, så kom han inte ner till dödsriket som en förlorare, nej, Han kom som Vinnaren, kan Du se den ondes rädsla när Han åter gick omkring där som när Han gick på jorden, lösgjorde fångar, predikade evangelium för varenda människa som dött innan detta hände. Han tog fångar står det. Satans skratt fastnade i halsen. En inte nog med det, på den tredje dagen efter Hans död, stod Han upp. Döden KUNDE INTE behålla Honom.

Människosläktet kan delas upp i två läger, precis som de rövare som hängde på Hans sidor vid korset, en av dem, häcklade stolt, trots att han snart skulle dö. Stoltheten blev hans riktiga död. Den andre rövaren tog Jesus i försvar, och ansåg sig inte ens värdig att få komma till Hans rike, så han bad endast om en tanke. Han omvände sig där på korset, och fick en evighet. Det är det som kallas nåd. Inga gärningar, bara nåd. Så är det i dag oxå, och världen svämmas över av alla "stolthets läror" där vi ska finna oss själv, bli gudar, änglar, uppgå i allt. Och där hänger vi, på vår sida om Honom, vem av de är vi? den stolte, eller den som vände om? Vi kan skylla på allt och inget, för att INTE behöva ta ställning. Men i och med att Han; Jesus uppstod, från de döda, så finns Han inte där, om vi skulle dö idag eller i morgon eller om 20-30 år. Han är i himlen igen, Han visade sig först för många, många, och först för en fd prostituerad, vars synd Han redan innan hade förlåtit. Han visade sig för mer än femhundra på en och samma gång vid en av tillfällena.

Man har försökt med alla medel att utplåna det som hände vid Golgata och Hans uppståndelse, man har förföljt, plågat Hans efterföljare och gör det ännu varje dag sedan dess. Bortförklarat med alla möjliga och omöjliga medel. Det största hotet att utplåna det sanna oförfalskade var att göra "kristendomen" till en stats religion. Sätta in en "ställföreträdare" för Gud Fadern, och Jesus på jorden. Men det behövs ingen ställföreträdare, ingen gammal gubbe, som mässar över dig eller mig. det enda vi behöver göra är att stanna upp i vår flykt. Låta Honom se vår nakenhet, alla fel och brister, alla våra synder. "Men jag har inte syndat mer än andra" kanske du kontrar. "Andra har gjort mig så illa, så jag klarar inte av att känna mer skuld" NEJ, precis, det är ju det det handlar om, du kan få bli FRI från all skuld, och skam, även det som andra lagt på dig, dock måste du stanna upp, sluta fly, vända dig om, för att möta Honom som tog allt detta på sig, för oss alla.

Bibeln säger, " ty så älskade Gud världen att Han sände sin ende son, och var och en som tror på Honom skall INTE förgås". En del tycker att detta låter hotfullt. Ja, lika hotfullt som att erbjuda en fallskärm till passagerare om ett flygplan håller på att störta. Jag personligen skulle ha kunnat lämnat allt vad Gud heter om det tex hade berott på hur kyrkofolk har behandlat en, eller på allt annat motstånd, i form av sjukdomar, och vänners svikande, och mycket mycket annat. Men jag mötte den uppståndne, och jag bad ensam, hemma, att Han skulle komma in i mitt liv, jag bad honom förlåta mig mina synder, och det gjorde Han. Jag har inget annat att erbjuda dig än det som en gång blev erbjudet mig. Jag tjänar inget på det. Jag har ingen egen kyrka, inget dolt bankkonto dit du kan skicka pengar. Jag tar inte betalt för mina samtal. Jag är bara en människa, en man, en av de rövarna som bad om en tanke, jag omvände mig, vände mig om, slutade fly. Så vem du nu är som läser detta. vill Du ha hjälp, med hur man gör. Om detta ändå verkar för svårt så skriv en rad till mig, Jag lovar att hjälpa dig att be, och visa Dig ännu mer av Hans oändliga kärlek och hur du kan få bli ett Guds barn Du oxå, hur förlåtelsen kan få bryta ner alla murar som Du byggt upp under alla år. Har Du mod att hoppa utan fallskärm? Det är inte mod, det är stolthet och dumhet. Och jag tror inte att Du är dum.....

i all vänlighet i bön för dig....

kb

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Karl-Bo Lundstedt med Poeter.se id #19996 innehar upphovsrätten